

Велика честь випадає молодому комуністові, кріпильникові шахти «Верболозівська» комбінату «Олександрія» в урляді» Анатолію ЄРМАКОВУ. Ного разом з групою кіровоградців — переможців соціалістичного змагання було сфотографовано біля святині радянського народу — Пам'ятника Перемоги.

Враження від поїздки до Москви — незабутні. День цей у житті буде найпам'ятнішим. Про все це і розповідає Анатолій своїм землякам — Героям Радянського Союзу Антонію Федоріану ХУДЯКОВИЙ та Івану Фіровичу НЕСТЕРОВУ.

Фото В. КОВПАКА.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Молодий комуніст

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ

Рік видання XVI
№ 44 (1992).

СУБОТА, 12 квітня 1975 року

Ціна 2 коп.

ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ, 10 квітня. (РАТАУ). Питанням патріотичного та інтернаціонального виховання молоді був присвячений проведений тут триденний республіканський семінар комсомольських працівників, позаштатних лекторів комітетів комсомолу, молодих вчених і спіро-

Виховувати патріотів-інтернаціоналістів

бітників обласних молодіжних газет. Його учасники прослухали доповідь секретаря ЦК ЛКСМУ Р. І. Червякової, ряд лекцій, з якими виступили лектори ЦК КПРС і ЦК Компартії України, комітетів молодіжних організацій СРСР і УРСР, вчені Москви, Києва, Одеси.

На засіданнях секцій учасники семінару обмінялися досвідом роботи.

ВСЕСОЮЗНИЙ КОНКУРС МЕХАНІЗАТОРІВ

Колегія Міністерства сільського господарства СРСР, президія ЦК профспілки робітників і службовців сільського господарства і заготівель, головний комітет Виставки досягнень народного господарства СРСР прийняли постанову про проведення Всесоюзного конкурсу механізаторів сільського господарства по високоефективному використанню техніки в 1975 році.

Переможці конкурсу нагороджуються нагрудним знаком і медалями ВДНГ СРСР, цінними подарунками, а механізатори, майстри-наладники, помічники бригадирів і бригадирів, які досягли найвищих показників у роботі, нагороджуються Дипломами пошани ВДНГ СРСР з премією (автомобіль «Москвич»).

(ТАРС).

НАРАДА ТРИТисячНИЦЬ

НА ОБЛАСНИЙ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИЙ ДОСЛІДНИЙ СТАНЦІЇ ВІДБУВСЯ ОБЛАСНИЙ ЗЛІТ ДОЯРОК, ЯКІ МИНУЛОГО РОКУ НАДОЇЛИ ВІД КОЖНОЇ КОРОВИ ПО ТРИ ТИСЯЧІ І БІЛЬШЕ КІЛОГРАМІВ МОЛОКА.

З доповіддю «Про підсумки роботи молочних ферм колгоспів і радгоспів за 1974 рік і перший квартал 1975 року та завдання по дальшому підвищенню виробництва молока в господарствах області» виступив начальник обласного управління сільського господарства В. С. Клюб.

Доповідач детально проаналізував роботу тваринників за десять років, які минули після березневого (1965 р.) Пленуму Центрального Комітету КПРС. За цей час щорічне виробництво молока збільшилося на 26 процентів. Завдячуючи впровадженню прогресивної техноло-

гії, технічному переобладнанню ферм, поліпшенню організації соціалістичного змагання у порівнянні з 1965 роком надої від кожної корови зросли на 465 кілограмів.

В обговоренні доповіді взяли участь одинадцять чоловік. Серед них — молода доярка з колгоспу імені Леніна Долинського району Ірина Вітряк, яка за підсумками змагання у першому кварталі п'ятидесятичного року увійшла до десятка кращих молодих доярок Кіровоградщини.

На зльоті було прийнято звернення до всіх доярок області, у якому правофлангові закликали усіх майстрів машинного доїння широко розгорнути соціалістичне змагання за тритисячочкілограмові надої.

У роботі зльоту взяв участь і виступив перший секретар обкому Компартії України М. М. Кобильчак, взяли участь член бюро обкому Компартії України, голова виконкому обласної Ради депутатів трудящих Д. П. Максименко і секретар обкому Компартії України Ф. П. Дзялук.

13 квітня — День військ протиповітряної оборони країни

13 квітня весь радянський народ, воїни Армії і Флоту вперше відзначають День військ протиповітряної оборони країни. Встановлення щорічного свята — висока оцінка заслуг цього виду Збройних Сил у Великій Вітчизняній війні і визнання особливого ваги виконуваних ними завдань у мирний час.

Воїни ППО і всі радянські воїни пишуться високим довірою, яке виявляють їм Комуністична партія і радянський народ, доручивши захист священних рубежів нашої великої Батьківщини.

Фото В. ПЕСІЯКА. (Фотохроніка РАТАУ).

Завтра веселою поетичного слова задзвенить на Кіровоградщині традиційний День поезії. В містах і селах нашої області поети зустрінуться з хліборобами, робітниками, студентами та учнями. В цій квітневій райдузі вірші чільне місце буде відведено всенародному святу Великої Перемоги. Йому присвячують свої щирі рядки члени обласного літературного об'єднання, які звітуватимуть перед багатотисячним читачем своїми творами.

Отож — слово поезії!

МОЛОДИМ

Доки обрію мрія торкається, як дитина — казкових див, — вдовольнятися щастя окрайцем не дано молодим:

Доки гордо на місці голому адатен вибудувати Бам, — не влягтись на засніжену голову січневим думкам.

Доки сповнений віри глибокої у доцільність буднів-атак, — на кордон між байдужістю

й спокоєм

ти не втрапиш, ніякі!

Ростемо правдолюбими гордими, п'єм жагуче тривогу віків. В серці Брестами й Салуп-горами сходять слава загиблих батьків.

Володимир ЧАБАНЕНКО.

м. Кіровоград.

КАНТАТА

Пам'яті червонозоряних воїнів, що полягли на фронтах Великої Вітчизняної війни.

Хочу з неба замрії падати, Парашут голубих років Розкриваючи хутко. Пам'ять, Всі у тебе ми — боржники.

Тільки спомини б'ють, ніби промені прямо, Прямо в серце моє... Найгостріші багнети.

Є у світі найбільше право: За свою Батьківщину вмерти.

А над братською тиша хмариною плава. Люди, будьте, мов квіти, в печалі відверті.

Є у світі найбільше право: За свою Батьківщину вмерти.

Не ламай своїх рук у пожежі заграви, Мамо, мамо, навіки у травні чи серпні. Є у світі найбільше право: За свою Батьківщину вмерти.

Бринять проти вітру стебла В легких білокрилих зблисках. Як дивляться в сине небо Напружені обеліски.

Під квітнями і під груднями Солдати лежать в степах. І зорями п'ятикутними Змережаний їхній шлях.

Сини молоді Долі, Що мир відстояли світу. Іх сон стережуть тополі, А люди — безсмертя світло.

За Ленінську горду правду, За сонячні тихі сини... Є в світі найбільше право. Вони скористалися ним.

Валерій ГОНЧАРЕНКО.

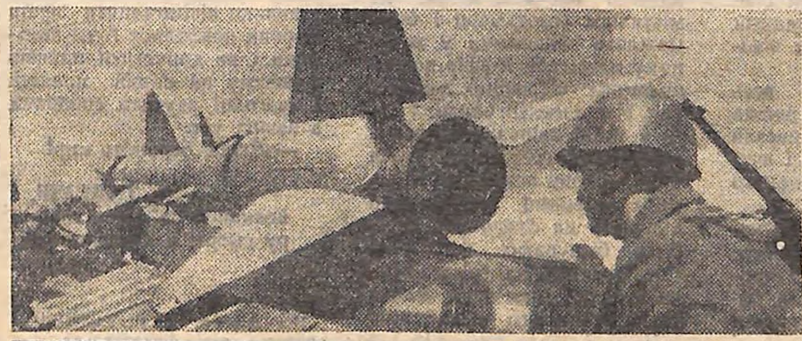

МИ — РОВЕСНИКИ

Пролетіли роги Грозіві. Ми не воювали, Ми — живі...

Десь на... Майні, А чи під Орлом Спочива ровесник Вічним сном.

Євген ЖЕЛЕЗНЯКОВ.

ТІТКА ГЛАША

А тітка Глаша
У нас така:
Вже даадцять весен
Вона на тракторі;
Давно відомо
Чоловікам:
Не любить тихих,
М'яких характером,
До неї важко
Тому звикати,
Хто незнайомий
З граблями, вилами...
А провинився —
То не тікай,
Бо за огріхи
Знайде і вилає...
— Ох і селючка,
Ну, просто жах! —
Це, хто не знає,
Отак міркує;
А ця селючка —
Краса-душа,
Багатотонним
Конем керує.
І сіє густо,
І чисто жне
Знаменосна
Її бригада...
Ой, тітко Глашо,
Простіть мене,
Але ж про вас я
Повідав правду.

Михайло РОДИНЧЕНКО.

ХАТА ЛІСНИКА

Село Згода, що на Кіровоградщині... Фашисти, обливши бензином, запалили хату лісника.

Горить лісницька хата,
Підпалена чорним лихом.
Нелюдським пекучим криком
На людському злі розіп'ята,
Неначе огненна птаха
Злітає напроці вітру —
Горить лісницька хата.
А в хаті діток четверко...
У здичавілий вечір
Винесли трійко. Трійко...
Сама ж найменша, мріінка
Клекотом впала лелечим...
Птахом осіла тиша.
Попелом свій спогад,
Матері ж ніч та дога
Полум'ям руки лиже,
Вийде вона на ганок.
Блудить тривога світом:
«Знову десь палає світанок,
Знову горять чийсь діти».

Донька моя — наче гномик
Сонні озерця підніме.
Сотня простих і вагомих
Запитань мене прострілять.
Ніби й нема більше діла,
Лиш сірих очей тих двійко.
— Мамо, а що б ти зробила,
Щоб раптом знайшла копійку?
— Раптом копійку? — сміюся —
Певно купила б цукерку.
— Насправді! Ось-ось наллються
Сльозинками два люстерка,
— Насправді!.. (Ото ще горе!).
Ляльки ж за неї не купиш.
Донька моя — наче гномик,
Вже бровинята сунуть,
Кіску в руках зім'яла,
Зблисли в росинах війки...
— А я б... у людей спитала:
«Хто загубив копійку?».

Тамара ЖУРБА.
Долинський район.

ЗЕМНОЕ ПРИТЯЖЕНИЕ

На свете есть земное притяжение,
Оно поет упрямо песнь свою,
И, обрываясь, груши златошнее
Летят в густую, сочную траву.
Но человеку свойственно стремление
В ту даль, что неизвестностью кипит,
И верю я — земное притяжение
Мно крыльев не укоротит.

Владислав ГРИЦЕЛЬ.

3 РОСЛІ вимоги до підготовки спеціалістів зобов'язують комсомольські організації вищих учбових закладів виховувати у кожного студента почуття високої свідомості і особистої відповідальності за оволодіння знаннями. Ці питання вирішує і комітет комсомолу Кіровоградського інституту сільгоспмашнобудування. Один із шляхів досягнення цього — залучити студентів до наукової роботи. Сьогодні серед 2300 тих, хто навчається на денному відділенні інституту, 1200 юнаків і дівчат зайняті науково-дослідницькою роботою на кафедрах в СКБ, наукових гуртках і семінарах.

Як показує практика, участь майбутніх інженерів у дослідницькій роботі позитивно впливає на навчальний процес. Згідно аналізу зимової сесії, успішність студентів значно виросла порівняно з минулим роком і складає нині 94,6 процента (проти 88,8 процента торік). Нині в інституті — 2 Ленінських стипендіати, 130 відмінників навчання, 512 студентів склали сесію без трійок, значно зменшилось число нестигаючих.

Як досягли цього? Велику допомогу надали студентські проектно-конструкторські групи. За кілька років існування в інституті вони зарекомендували себе як одна з ефективних форм участі молоді в науково-дослідній роботі. Нашими студентами було проведено ряд конструкторських розробок, які впроваджені на підприємствах міста. Альбом про роботу студентських проектно-конструкторських груп інституту демонструвався на ВДНГ УРСР і в павільйоні «НТТМ-74» в Москві, маєть установки для обробки шестерневих насосів демонструвався на ВДНГ СРСР.

Нині за виробничими колективами заводів «Червона зірка» та радіопробів закріплено 15 студентських груп, ведеться підготовка до проведення спільних комсомольських зборів для заключення договорів про співдружність, проведено навчання вузівського комсомольського активу по спільній роботі з виробничниками.

Наші студентські проектно-конструкторські групи вже зараз надають практичну допомогу підприємствам міста у вирішенні деяких інженерних проблем. Так, наприклад, кафедрою «Технологія машинобудування» було отримано замовлення Кіровоградського заводу тракторних підагрегатів на розробку великої кількості креслень деталей і пристосувань для їх виготовлення. У виконанні цього замовлення взяли участь 147 студентів, окремі проблеми, передбачені замовленням, розроблялися в курсових роботах деяких студентів. Завдання агрегатників було виконано вчасно і якісно.

Інший приклад. В ГСКБ «Грунто-посівмаш» з участю студентів було розроблено конструкцію сівалки для пустель та напівпустель. Зараз агрегат пройшов державні випробування і його буде прийнято до випуску з четвертого кварталу 1975 року. На кафедрі сільгоспмашнобудування готується модель цієї сівалки для демонстрування на ВДНГ СРСР.

Однією з форм активізації науково-дослідницької діяльності студентів є реальне дипломне проектування, яке практикується в нашому інституті понад 5 років. Зараз реальні дипломні проекти готують близько 60 студентів вузу. Досвід

СТУДЕНТСЬКЕ КОНСТРУКТОРСЬКЕ

Наукові дослідження ведуть майбутні інженери

підказує, що така форма підготовки надзвичайно ефективна: вона розширює науковий кругозір майбутнього спеціаліста, допомагає не тільки закріпити програмний матеріал, але й дозволяє самостійно працювати над окремими питаннями, які виходять за межі вузівської програми, випробувати свої сили на рівні виробничих завдань.

Чимало студентів займаються дослідженнями проблем з громадських дисциплін. Їх діяльність спрямована на глибоке вивчення творів класиків марксизму-ленінізму, рішень XXIV з'їзду КПРС і XVII з'їзду ВЛКСМ, матеріалів підготовки до 30-річчя Перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні.

Однак, в науково-дослідницькій роботі у нас є ще чимало проблем. Перш за все — відсутність достатньої кількості площі для організації конструкторського бюро. Інша, не менш важлива, — організація комплексного вузівського конструкторського бюро, де студенти різних спеціальностей могли б працювати над однією темою. Нині ці питання — на порядку денному вузівської комсомольської організації. Їх ми сподіваємось вирішити з введенням у дію нового корпусу інституту. Підстави для оптимізму є. Одна з них — націленість і зацікавленість комсомольців вузу.

І. МАТЮХА,
заступник секретаря комітету ЛКСМУ Кіровоградського інституту сільськогосподарського машинобудування.

Комсомольці Анатолій ЧЕМЕРИС і Олександр ТЮПА — слюсарі-складальники Кіровоградського заводу «Більшовик». Вони здіють продукцію з першого пред'явлення. Передові робітники в день «червоної суботи» зобов'язалися виконати півтори зміни норми при відмінній якості продукції. «Працювати без браку» — їх девіз.
Фото Л. МИРГОРОДСЬКОГО.

ПАМ'ЯТЬ

3 2 ПО 9 ТРАВНЯ — ТИЖДЕНЬ ПАМ'ЯТІ ГЕРОІВ

Задивіться на них через далеч десятиліть. Воскресіть у своїй пам'яті молодих.

Першим явав біля стін Брестської фортеці політрук Степан Скрипник, наш земляк з села Табанового Голованівського району. Місяць стояв у полум'ї з своїми бойовими побратимами, зупинивши гіршу силу фашистів. І тепер його ім'я теж вписане до безсмертних легендарних героїв захисників Бреста — майора П. М. Гаврилова і капітана В. В. Шабловського, старшого сержанта Абдулаєва Д. Абдул-огли, артилериста П. Х. Абхаєва.

У нашій пам'яті постає і він — комсомолец з села Витязівки Бобринецького району Іван Індик. Йшов у бій під Керчю і Туапсе. Вісімнадцять атак відбивав воїни Миколаївського десанту під командуванням лейтенанта Костянтина Ольшанського, знищивши більше 700 фашистів. З 67 сміливців залишилися живими лише дванадцять. Іван Індик теж не вийшов з руйн...
Подвиг героїв безсмертний.

І тепер, через 30 літ сини і дочкі колишніх фронтівиків, зупинившись біля обеліска, називають ці імена. З уст піонерів і комсомольців звучить гордо:

— Пам'ятаємо! Вирушають в походи, екскурсії, туристські по дорожці тисячі степівчан, щоб відкрити нові сторінки подвигів своїх визволителів. Під час Тижня пам'яті, який починається 2 травня, юнаки та дівчата підіють підсумки своїх пошуків. І з'являються в музеях і красномовних кімнатах нові стенди, фототвірини. На честь героїв молоді посадять парки і сквери, алеї Слави. Заквітують вони і в селі Красногірці Голованівського району. Як пам'ять про мужніх патріотів підпільної комсомольської організації «Спартак».

Так, пам'ять про героїв вічна.

Бо вічний їх подвиг.

● 11 квітня — Міжнародний день звільнення в'язнів фашистських концтаборів, мінає 30 років від дня звільнення в'язнів Бухенвальда. Кіровоградець Я. П. Тадеуш зустрів перший день війни за два кілометри від Брестської фортеці. Під Барановичами був поранений. Йшов у бій за Пінськом. Знову поранений. Втрата свідомості. Коли опритомнів, побачив перед собою гітлерівців. Дорога на Захід. Бухенвальд...

ЛЮДИ, БЕРЕЖІТЬ МИР!

У кілька рядів колючий дріт. Стовпи посеред табору. На них допитують людей, підвішують за руки так, щоб ноги ледь-ледь торкалися землі. Коли тіло людини синіє, її б'ють нагаєм, б'ють чобітьми.

У нас відібрали імена, прізвища. Натомість — номер. Гинуть рани, голод, холод. Ніякої медичної допомоги. Щодня женуть на прокладання полотна залізничні, штовхаємо вагонетки, навантажеші камінням. А в ровітрі запах паленого людського м'яса. Щодня в душогубку заганяють сотнями. За роки гітлерівського режиму в Бухенвальді побувало більше півмільйона чоловік, зніщено і спалено в крематорії понад 56 тисяч. Над багатьма в'язнями фашисти проводили медичні досліди, неймовірні експерименти, заражаючи їх

різними хворобами. За колючим дротом було кілька тисяч дітей від 3 до 14 років. Вижило лише сімсот. За завданням дружини команданта табору з живих людей здирали шкіру і вживляли з неї абажури, жіночі сумочки. Волоссям фашисти набивали матраци.

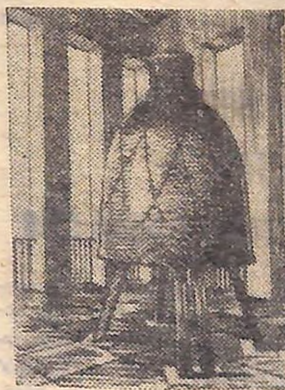
А ще — осканені пси: вісімдесят собак тримали спеціально на фермі, навчаючи їх загризати до смерті в'язнів.

18 серпня 1944 року весь табір сколихнула страшна звістка: фашисти привезли сюди Ернста Тельмана і вчили над вождем німецького пролетаріату розправу.

Але ніякі катування, ці каторжна праця не зломали волі патріотів. За колючим дротом вони продовжували боротися з фашизмом. Виникли стихійні об'єднання навколо

таких сміливців як Микола Сімаков, Степан Бакланов, Михайло Левшанков, Василь Азаров. Потім ці групи ввійшли до складу інтернаціональної підпільної організації, яка 11 квітня 1945 року організувала повстання в'язнів у Бухенвальді.

Наближався день звільнення. Фашисти намагалися вивести нас в ті місяці, де містилися газокамери і було можливе знищення у великому масштабі. В ефір послано сигнал: «Просимо допомоги». Нас запеленгували. І тоді в табір ввірвалися тисячі есесівців з собаками. Коли нашу колону вивели за табір, ми з чеськими товаришами кинулися на охорону і перемогли біснудатих фашистів. Розділюючись на групи, пішли в ліс. Запам'ятав слова нашого бойового командира: «Честь і слава тим, хто і за

колючим дротом не припиняв боротьби».

Так. Ми боролися і перемогли, слабі тілом, але сильні духом. Ми, росіяни, підтримували в'язнів усіх національностей, наша солідарність, народжена в нерівній боротьбі з фашистськими катями, давала нам сили.

19 квітня на траурному мітингу в Бухенвальді представники вісімнадцяти країн Європи поклялися бути пильними і не допустити проявів фашизму на нашій планеті. І сьогодні звучить сподихом з наших уст:

— Люди, бережіть мир!

Я. ТАДЕУШ,
колишній в'язень табору смерті в Бухенвальді.

На фото: Я. П. ТАДЕУШ, справа — дитин Бухенвальда.

ПОДВИГ, звершений в ім'я народу, в ім'я Вітчизни, повертається народowi, Вітчизні.

Саме це відбувається сьогодні у степовій Красногірці, селі, що за два місяці після опублікування перших рядків про героїчну боротьбу молодих патріотів «Спартак» стало відоме всій країні.

Красногірка... При цьому слові бачимо трагедію осені 1943 року, чуємо голоси нескорених, палахкотить перед нами вічне червоне знамено, якому вірними до кінця залишилися юні патріоти.

В кабінеті директора Красногірської восьмирічки Василя Олександровича Журби ми знайомимося з речами, які падали вихованцями школи Любі Римар, Наталі Тиховській, Надії Черевичній...

Ось папірець, яким красногірська дівчина викликала в районну управу з приводу вербування в гітлерівську Німеччину... Довідка окупації.

„СПАРТАК“ ЗАЛИШАЄТЬСЯ ЖИТИ“

„ПРОШУ РК КП(б)У ПОСЛАТИ МЕНЕ...“

них властей, на якій зафіксований діагноз лікарем, який допомагав підпільникам.

Пістолет, який свого часу платив карателям Голованівської поліції за знущання, за кров радянських людей. Ось цей багнет належав Липі Ястремській.

І це вже не просто речі, а експонати майбутнього музею. Музею нескореного «Спартак».

— Ми збираємо по крихті, можна сказати, — розповідає Василь Олександрович. — Наші «червоні слідопити» побували в хаті майже кожного красногірця. Шукаємо фото команди-ра бойової групи Михайла Громова... Ніхто не вдається знайти фото Мишка Самчинина. Бойовий був хлопчина...

Михайло Громовий в численній сім'ї Стратія Громова був найменшим — десятим сином.

Як правило, багатодітні сім'ї — трудолюбиві. Громові не були в цьому винятком. Михайло рано почав трудитися в місцевому колгоспі «Шлях до соціалізму». Самостійно. У літні місяці в табелях на трудовні з'являвся солідний запис — Михайло Стратійович Громовий. Як учень, Михайло теж трудився завзято, був ударником навчання. Йх, п'ять ударників, було сфотографовано десь у 1940 році. Це фото і шукають нині «червоні слідопити»...

Та найвідповідальніший пошук — свідчення про діяльність комсомольського підпілля. Речі, які встановлювати після тридцяти двох років нелегко. Нелегко, але потрібно.

Село Свірневе. Тут проживає брат відважного Бориса Форостяного, С. Д. Форостяний. Він розповідає про підпільну саморобну друкарню, яку встановили молоді підпільники для розмноження листівок, що їх приносила в село Люба Римар.

— Спочатку наборним шрифтом, який брат із Борисом Шаталоком знайшов у лісі, де був бій, вибивали при допомозі молоточка літери. Літера до літери — рядок. Потім удосконалювали... Сконструювали радіоприймач, слухали повідомлення Радінформбюро. Дуже важко було з живленням. Хлопці «позичали» у німців, ризикуючи життям...

Розбита військова друкарня однієї з оточених частин Червоної Армії не припинила свого життя. Відтиснені її металом листівки, повні грізної правди, священного гніву, кликали до боротьби з ворогом.

Прийшло повідомлення, що в архі-

ві Одеського обкому партії знайдено розповідь про безстрашну підпільницю, яка стала відважною партизанською розвідницею — Олімпіадою Ястремською.

Ми ж привезли в школу хвилюючі документи — фотокопії заяв Марії Іванівни Малої, Любові Римар, секретаря комсомольської організації колгоспу «Шлях до соціалізму», старшої дочки Захарія Волощука Олімпіади, які вони написали в перші дні війни, прохаючи районний комітет партії зарахувати їх в загони народного ополчення, послати в Діючу армію. Документи знайшли працівники партархіву Кіровоградського обкому партії.

Рівні рядки на аркушах із учнівських зошитів — в лінійку і в клітинку...

Читаєш їх і ніби відчуваєш хвилювання тих, хто писав їх у грізну пору — 3 липня і 8 липня 1941 року.

«Від члена Комуністичної Спілки Молоді

РИМАР Любі Єфімовної

ЗАЯВА

Виконуючи свій священний обов'язок члена Комуністичної Спілки Молоді захист своєї Батьківщини від знахабнілого фашизму, який втягнув народи у війну, від щирого серця прошу зачислити мене в ряди тило-ополченських отрядів.

Прохаю РИМАР.

3. VII. 41 року».

«До Голованівського РПК КП(б)У Від гр-ки с. Красногірки

ВОЛОЩУК Олімпіади З.

ЗАЯВА

Прошу РПК КП(б)У, щоб мене зарахували в ряди тилового ополчення для поповнення діючої Червоної Армії.

ВОЛОЩУК О. З.

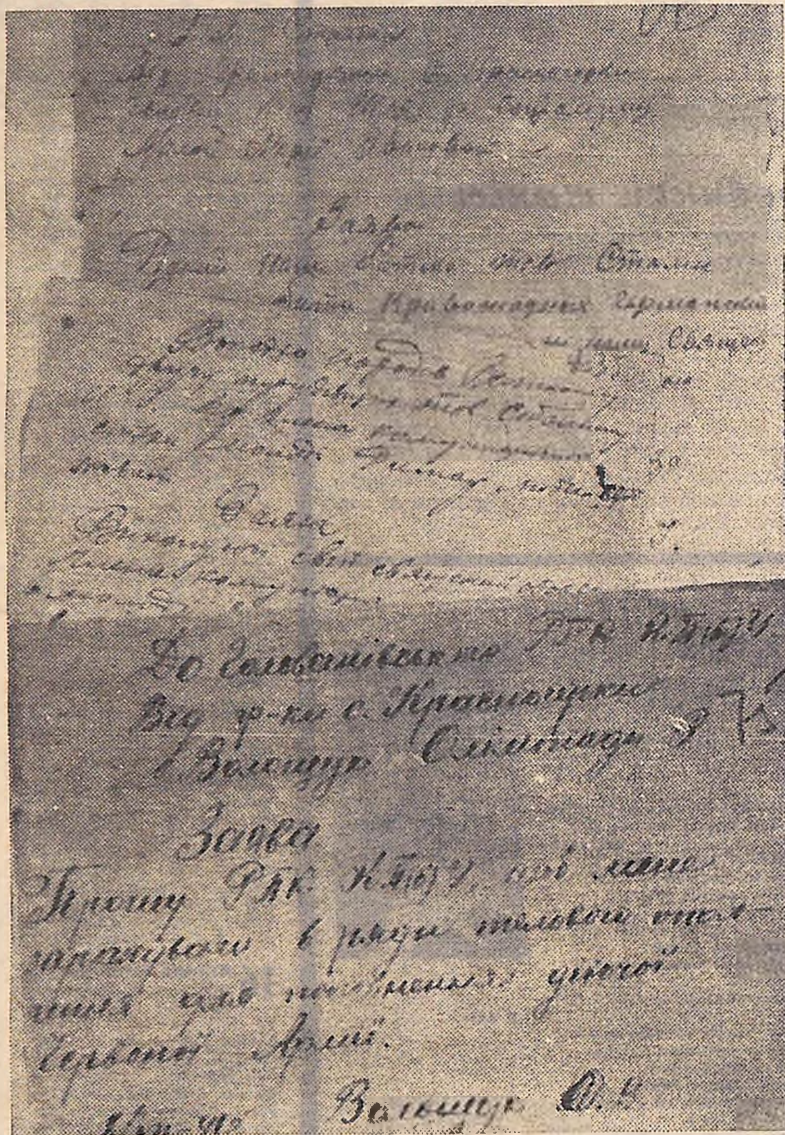
8. VII. 41 року».

Люба
РИМАР

Олімпіада
ВОЛОЩУК

«Тов. Сталіну

Від громадянки с. Красногірки голови колгоспу «Шлях до соціалізму» МАЛОЙ Марії Іванівни

ЗАЯВА

...бажаю бити кровожадних германських фашистів, які нападають на нашу священну Батьківщину, від щирого серця прохаю зачислити мене в ряди тилового ополчення отрядів для боротьби з клятим ворогом фашизмом.

Просить МАЛА М. І.

3. VII. 41 року».

Ні, не випадковою була їх мужність перед перекошеними обличчями карателів. У цих рядках — доля червоного кольору, кольору наших прапорів.

«Червоні слідопити» віднайшли фото спартаківців Бориса Форостяного, Михайла Войтенка, Миколи Титова, Галі Волощука.

В. ПОГРІБНЯ,

с. Красногірка — с. Свірневе
Голованівського району.

МАТРОСОВ

Підпоз — зовсім юний — до вражого дзоту.

Іскрився на сонці сніг голубий.
Окопи. Сплетіння колючого дроту,
Російські берези застигли в журбі...
Відчув кулемету розжарений подих,
Дзижчали шалено свинцеві джмелі...
Це тут народився нечуваний подвиг,
Який не забудуть на нашій землі.
Це тут, як гвардійське «ура»

розляглося

І знов кулемет за бетоном ожив,
Прикрив своїм тілом піхоту Матросов,
Немог всю Росію прикрити хотів...
Схвилювані, мовчки дивилися солдати
На пляму багрянцю,
Що сніг пропекла...
Хто зміг йому, хлопцю робочому, дати
І Данкове серце, і крила орла!
Зростила героя велика країна,
На подвиг священна ненависть вела.
Пишайся, Росіє, він був твоїм

сином,

І ти йому, ньенькою

завжди була,

Костянтин ЛЕСЬЄВ-ЛЕСЬ,

с. Солгугове.
Гайворонський район.

ЗОРЯНА ДОРОГА

Народе, нині в тебе свято!
Знаменна і велична дата!
Славетні трударів діла.
І звістка зоряна крилато
Луною світ весь обійшла.
Жагуче прагли покоління
Поставити небо на коліна,
Скресати світло з темних зір,
І ось в безмежній чистій сині
Людина — в хаосі сузір'
Іде нова космічна ера
Ми владно входим в атмосферу.
Гагарін — вічний Прометей —
Відкрив у простір сині двері
Для вогнярів — палких людей.
Сміливо, впевнено, натхненно
Крокує мудре сьогодення —
Майбутнього сурмач.
І майорить його знамено
Розцвічене в кумач.
Народе, нині в тебе свято.
Знаменна, незабутня дата!
Вітає мужніх Мавзолей,
І квітне Батьківщина-мати
Тріумфом ленинських ідей.

Людмила САПІТОНОВА.

ЩЕ НАСТОЇТЬСЯ

Раз а автобусі бабуса
Мовить внучці Зої:
— Сідай, внучко,

он є місце,

А я вже постою... —
Якийсь дядько все це чує
І дає пораду:

— Краще хай постоїть внучка,
А бабуса — сяде.
На слова оці старенька
Неголосно мріє:

— Ще настоїться дитина,
Коли постаріє.

СІМЕЙНИЙ ДРАМАТУРГ

Драматург він,
А не пише —
Влаштовує драми

лише,

Борис ЧАМЛАЙ.

Борис
ФОРОСТЯНИЙ

Михайло
ВОЙТЕНКО

Микола
ТИТОВ

Галія
ВОЛОЩУК

